

धमाविरासीत्” “सरसञ्चतमण्डितमाविष्कुरुते भुजा-
मूलम्” सा० द० ।

आविस्तराम् अव्य० आविस्+तरप् आसु । अतिशय
प्रकाशे “आविस्तरं वा अग्निः कर्मणा” श० ब्रा० । तसप्
आसु आविस्तराम् । अत्यन्तप्रकाशे ।

आवी स्त्री अवीरेव स्वार्थे अण् ङोप् । रजस्रलायां । नार्थ्यां
२ गर्भवत्याश्च । “गर्भस्यन्दनमावीनां प्रणाशः श्यावपाण्डुता”
सुशु० ।

आवीत लि० आ+व्ये-क्त । १ समन्तात्स्यूते उत्क्षिप्य २ धृते
च । भावे क्त । ३ सम्यक् स्यूतौ ४ उत्क्षिप्य धारणे च न० ।

आवीतिन् पु० आवीतमनेन इटा० इनि । “उड्डृते दक्षिणे
पाणावुपवीक्ष्यते बधैः । सव्ये प्राचीन आवीती निवीती
कण्ठलम्बिते” मन्त्रे सव्यपाणिं बहिष्कृत्य दक्षिणस्कन्धो-
परिधृतयज्ञसूत्रे प्राचीनवीतिनि । [मात्र्योक्तौ जनके ।

आवुक पु० अवति रक्षति अव-वा० उण् सञ्ज्ञायां कन् ।

आवीरचूर्ण पु० आ समन्तात् विशेषेण ईर्यते क्षिप्यते
आ+वि+ईर-घञ् कर्मधा० । (आवीर) इति ख्याते फल्-
गुनि “आवीरचूर्णं रुचिरं गृह्यतां परमेस्वर” । पुरा०

आवृत् स्त्री आ+वृत्-सम्प० क्तिप् । १ आवर्त्तने २ भ्रामणे
३ पुनः पुनश्चालने “सूर्यस्यावृत्तमन्वावर्त्तं दक्षिणामन्वावृत्तम्”
अथ० १०, ५, ३७, ४ पुनः पुनरेकजातीयक्रियाकरणे ।
आधारे क्तिप् । ५ परिपाद्याम् अनुक्रमे ईदृशकर्मव्याताप्र-
कारे । “अनयं वाहता कार्यं पिण्डनिर्वापणं बुधैः” मनुः ।
“आवृते सोमपीतये” ऋ० ३, ४२, ३, ७ संस्कारे च । “अ-
मन्त्रिका तु कार्या वै स्त्रीणामावृद्धेपतः । संस्कारार्थं
शरीरस्य यथाकालं यथाक्रमम्” मनुः । दतूष्णीम्भावे
च । “आवृतेव पर्यग्निं कृत्वोदकं नयन्ति” आश्व० गृ० ।
“आवृतेव तूष्णीमेवेत्यर्थः” वृत्तिः । कर्त्तरि क्तिप् ।
६ आवर्त्तमाने लि० ।

आवृत् लि० आ+वृ-क्त । १ कृतावरणे व्यप्रकाशयिते आच्छा-
दिते “अज्ञानेनावृत्तं ज्ञानं तेन मुह्यन्ति जनवः” गीता
एतज्ज्ञानावृत्तक्षेत्रविषयम् आवृते तु पुनर्मार्गक्षेत्रेऽपि
दोष एवेति” मिता० । “ब्राह्मणादुपकन्यायामावृते नाम
जायते” मन्त्रे २ संकीर्णवर्णभेदे पुंस्त्री स्त्रियां जाति-
त्वात् ङीप् ।

आवृत्ति स्त्री आ+वृ-क्तिन् । आवरणशब्दार्थे ।

आवृत्त लि० आ+वृत्-क्त । १ पुनः पुनरभ्यस्ये २ आवर्त्तमाने च
३ परावृत्ते ४ प्रतिनिवृत्ते च “आवृत्तानां गुरुकुलात् विप्राणां

पूजकोभवेत्” मनुः । “कश्चिद्धीरः प्रत्यगात्मानमेवेदं
वृत्तचक्षुरमृतत्वमिच्छन्” कटोप० । “आवृत्तं व्यावृत्तं चक्षुः
श्रोत्रादिकमिन्द्रियजातं विषयाद्यं” भा० ।

आवृत्ति स्त्री आ+वृत्-क्तिन् । १ पुनः पुनरभ्यासे २ भूयस्क-
जातीयक्रियाकरणे “आवृत्तिः सर्वशास्त्राणां बोधादपि
गरीयसी” उद्भटः । “उदयावृत्तिपद्येन नारदः” रघुः । “एक-
द्वये कर्मावृत्तौ सङ्गमन्त्रवचनम्” कात्या० १, ७, ६ । “आवृ-
त्तिरसङ्गदुपदेशात्” शा० सू० । ३ प्रत्यावृत्तौ ४ “पुनरागतौ
“अनावृत्तिः शब्दात्” शा० सू० । “तत्र प्राप्तिविवेकस्याना-
वृत्तिः” सां० सू० । “यत्र काले त्वनावृत्तिमावृत्तिं चैव
योगिनः” गीता । “शुक्लीं कामापदं हन्तुं कृतमा-
वृत्तिसाहसम्” किरा० । “तपोवनावृत्तिपथं गता-
भ्याम्” रघुः ।

आवृत्तिदीपक न० आवृत्त्या दीपकम् । दीपकावृत्ति-
रूपे अर्थालङ्कारभेदे तल्लक्षणं ३०० उक्तम् ।

आवृष्टि स्त्री आ+वृष्ट-क्तिन् । सम्यग्वर्षणे “भूयश्च यत
वर्षिक्यामनावृष्टावनन्मसि” देवीमा० ।

आवेग पु० आ+विज-घञ् । उत्कण्ठाजनके त्वरान्विते च
मानसे वेगे । वेगश्च क्रियाजन्यः गुणविशेषः मानसवेगस्योत्
कण्ठादिमाधनत्वे आवेगतम् । “सावेगमप्याकुलिरस्य
तूष्णी” किरा० । २ व्यभिचारिभावभेदे । व्यभिचारिणस्तु
सा० द० दर्शिता यथा निर्वेदावेगदैव्यश्रमसमदङ्गता
औपमौहौ विबोधः” इत्यादयः । तत्र आवेगः सम्भ्रमस्तत्र
वर्षजे पीडिताङ्गता । उत्पातज्ञे स्तब्धताङ्गे धूमा-
द्याकुलताग्निजे । राजविद्रवजादेस्तु शस्त्रनागादियो
जनम् । गजादेः स्तम्भकस्मादिः पांश्याद्याकुलता
निष्ठात् । इटाङ्गर्षाः शुचोऽग्निटाङ्गो यथावन्त्ये यथायथम्” ।
आवेगी स्त्री आवेगोऽस्त्वस्याः अर्थ आद्यच् गौरा० ङीष् ।
हृद्भारकवृत्ते ।

आवेदक लि० आ+विद-णिच्-खल् । १ विज्ञापके “सृष्ट्या-
चारव्यपेतेन मार्गेणाधर्षित परैः । आवेदयति चेद्वाज्ञे व्यव-
हारपदं हि तदिति” सृष्ट्युक्ते व्यवहारोत्थापके २ वादिनि च
आवेदन न० आ+विद-णिच्-ल्युट् । १ विज्ञापने व्यवहा-
रोत्थापने (नालिशकरा) “राज्ञे कुर्यात् पूर्वमावेद-
नं यः” इति नारदः । आवेद्यते अनेन करणे ल्युट् ।
व्यावहारोत्थापके २ भाषापत्रे (चारजी) तल्लघ-
णादि सृष्टौ दर्शितं यथा, “प्रत्यर्थिनोऽप्यतोलेख्यं
यथाऽऽवेदितमर्थिना । समामासतदर्शार्हनामजात्यादि-